

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 14 med følgende dagsordenen:

1) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til lov om folkepension,

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Vedrørende ændring af fradragreglerne for beregning af alders- og invaliderente og pensionstillæg til invaliderentemodtagere m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enker m. v.)

og

forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven. (Til gennemførelse af 1. etape af en folkepensionsordning) [af Ragnhild Andersen m. fl.].

Mødet hævet kl. 12³.

26. møde.

Torsdag den 24. november kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler stats- og udenrigsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om Det nordiske Råd.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem fru *Edel Saunte* ønsker at udtræde af indfødsretsudvalget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Edel Saunte har vedkommende gruppe udpeget *Ravn*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om Det nordiske Råd.*

I Danmark, ja, i hele Norden, modtog vi med glæde meddelelsen om, at Finlands Riksdag den 28. oktober i år enstemmigt havde vedtaget et forslag fra den finske regering om Finlands tilslutning til Nordisk Råd.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på den udvikling, der har fundet sted i spørgsmålet om Finlands forhold til Nordisk Råd. Kun vil jeg minde om, at da det nordiske interparlamentariske råd i december 1951 vedtog et udkast til vedtægt for rådet, måtte man konstatere, at Finland ikke mente at kunne tiltræde den foreslåede ordning. Dette — at Finland ikke mente at kunne være med — følte som et savn af alle i Norden, og der blev derfor i vedtægtsudkastet åbnet en mulighed for, at repræsentanter for Finland kunne deltage i rådets arbejde, når det ønskedes fra finsk side.

I den tale, hvormed forslaget til lov om Det nordiske Råd den 7. maj 1952 forelagdes her i tinget, udtalte min forgænger, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, bl. a.:

„Det er med forståelse, men også med beklagelse, at vi ser, at Finland ikke har ment at kunne tiltræde Det nordiske Råd nu. Men det bør ikke føre til, at samarbejdet med vort broderfolk i øst formindskes. Finland har også efter krigen deltaget i det nordiske samarbejde, og jeg tror, at jeg med tryghed kan sige, at der i de øvrige nordiske lande er et stærkt ønske om, at den samhørighed, som hermed er tilkendegivet, bør opretholdes og uddybes.“

Dette ønske er nu blevet virkeliggjort på den lykkeligste måde ved Finlands tilslutning til Nordisk Råd. En væsentlig årsag hertil tror jeg man kan finde deri, at rådet i nøje overensstemmelse med de retningslinier, der blev fastsat i rådets vedtægt, har formået at udføre sit store og betydningsfulde arbejde på en sådan måde, at dette arbejde har vundet respekt og skabt tillid.

Om det forslag, som jeg herved har den

[Stats- og udenrigsministeren.]

ære at fremsætte, kan jeg oplyse, at de vedtægtsændringer, der indeholdes i det, er blevet til som resultat af drøftelser mellem Danmarks og Sveriges regeringer og Nordisk Råds formand. Under drøftelserne opnåedes der enighed om kun at foretage sådanne ændringer, som Finlands tilslutning til rådet gør påkrævet — dog at ordene „Danmarks rigsdag“ ændres til: „Danmarks folketing“. En ændring af vedtægterne kan imidlertid ikke finde sted, uden at loven af 7. juni 1952 om Det nordiske Råd også ændres, idet vedtægten, som det vil være det høje ting bekendt, udgør en bestanddel af denne lov. I overensstemmelse hermed er lovforslaget udarbejdet. Ændringerne vedrører punkterne 1, 2, 3 og 5 i vedtægten og er nøjere opregnet i bemærkningerne til lovforslaget.

De påtænkte vedtægtsændringer er ved den danske og den svenske regerings foranstaltning blevet forelagt for regeringerne i Helsingfors, Oslo og Reykjavik, og det forventes, at tilslutning derfra vil foreligge i den nærmeste fremtid.

Forslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, som indeholdes i § 2, svarer i princippet til ikrafttrædelsesbestemmelsen i den gældende lov om Det nordiske Råd og er af samme indhold som den tilsvarende svenske bestemmelse.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting under hensyn til det ønskelige i, at Finland ved Nordisk Råds forestående møde i januar kan deltage i arbejdet på lige fod med de øvrige nordiske lande.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotor køretøjer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1114, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 31).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Udenfor tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Tholstrup*:

Til § 2.

I den foreslåede § 3, stk. 1 og 3, ændres tallet „500“ til: „1000“ (ialt 4 steder).

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Tholstrup: Under anden behandling blev det diskuteret, hvorvidt man skulle graduere det beløb, der ikke skulle betales afgift af ved auktionssalg af motorcykler. Der var imidlertid ikke så stor interesse for at graduere dette beløb, og jeg har derfor fundet anledning til at foreslå en anden form for forbedring af loven, nemlig at man skulle forhøje den afgiftsfrie del af beløbet for alle motorcykler fra 500 kr. til 1 000 kr.

Jeg foreslår, at man stemmer for det herom stillede ændringsforslag, således at vi opnår denne forbedring af loven.

Udvalgets ordfører (Heising): Spørgsmålet om, hvor stort et beløb der ved salg af personmotorcykler på offentlig auktion forlods skal tilfalde sælgeren, har været behandlet i udvalget, og vi fandt ingen anledning til at gå ind for det ændringsforslag, det ærede medlem hr. Tholstrup har stillet. At fastsætte beløbet til 1 000 kr. er vilkårligt og kan ikke begrundes i virkelig saglige forhold.

Jeg må anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg kan fuldstændig tilslutte mig de betragtninger, udvalgets ordfører fremkom med, og vil gerne indstille lovforslaget til vedtagelse i den form, hvori det er vedtaget ved anden behandling.

Tholstrup: Den saglige begrundelse for ændringsforslaget er, at man må forvente, at de beløb, der bliver betalt for disse auktionsmotorcykler, vil komme til at ligge på halvdelen af de beløb, som opnås for auktionsbilerne, og da for auktionsbilernes vedkommende 2 000 kr. er afgiftsfri, er det naturligt, at man gør det halve beløb afgiftsfrit for motorcyklerne.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.